

Czwartek, 22 października 2009 r.

Przygotowanie posiedzenia Transatlantycznej Rady Gospodarczej oraz szczytu UE/USA (2 i 3 listopada 2009 r.)

P7_TA(2009)0058

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2009 r. w sprawie zbliżającego się szczytu UE-USA oraz posiedzenia Transatlantycznej Rady Gospodarczej

(2010/C 265 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie Transatlantycznej Rady Gospodarczej ⁽¹⁾, z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie szczytu UE-USA ⁽²⁾ i z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie stanu stosunków transatlantycznych po wyborach prezydenckich w USA ⁽³⁾,
 - uwzględniając wyniki szczytu UE-USA, który odbył się w dniu 5 kwietnia 2009 r. w Pradze,
 - uwzględniając sprawozdanie z postępów przyjęte na trzecim posiedzeniu Transatlantycznej Rady Gospodarczej (TRG) w dniu 12 grudnia 2008 r. oraz wspólne oświadczenie przyjęte na posiedzeniu Transatlantycznego Dialogu Ustawodawców (TDU) w kwietniu 2009 r. w Pradze,
 - uwzględniając sprawozdanie misji wyjaśniającej ONZ ds. konfliktu w strefie Gazy, pod kierownictwem Justice'a Goldstone'a, wydane w dniu 15 września 2009 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2009 r. w sprawie przewidywanego porozumienia międzynarodowego dotyczącego udostępniania Departamentowi Skarbu USA danych z komunikatów o płatnościach finansowych w celu zapobiegania terroryzmowi i finansowaniu terroryzmu oraz ich zwalczania ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2009 r. w sprawie szczytu G20 w Pittsburghu w dniach 24-25 września 2009 r. ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska z zadowoleniem przyjmuje gotowość rządu USA do współpracy na arenie międzynarodowej oraz zacieśnienie stosunków między UE a USA, co stanowi istotny element polityki zewnętrznej UE,
- B. mając na uwadze, że UE i USA mają do odegrania strategiczną rolę w odniesieniu do światowych wyzwań gospodarczych, ponieważ ich produkt krajowy brutto (PKB) stanowi ponad połowę światowego PKB, łącznie zaś tworzą największe dwustronne światowe partnerstwo w zakresie handlu i inwestycji, któremu odpowiada niemal 40 % światowej wymiany handlowej,
- C. mając na uwadze, że UE i USA mają również wspólne interesy polityczne, a na światowej scenie politycznej wspólnie ponoszą odpowiedzialność za wspieranie pokoju, poszanowania praw człowieka oraz stabilności, jak również za przeciwdziałanie różnorodnym zagrożeniom i podejmowanie wyzwań o charakterze światowym, do których należy rozprzestrzenianie broni jądrowej, terroryzm, zmiany klimatu, bezpieczeństwo energetyczne i tworzenie gospodarki niskoemisyjnej oraz likwidacja ubóstwa i realizacja innych milenijnych celów rozwoju (MDG),
- D. mając na uwadze, że prace TRG muszą być kontynuowane, by do 2015 r., poprzez zmniejszanie barier handlowych, zrealizować cel w postaci zintegrowanego rynku transatlantycznego, którego osiągnięcie będzie zasadniczym elementem pobudzania wzrostu i doprowadzić do odnowy gospodarczej,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0192.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0256.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0193.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0016.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0028.

Czwartek, 22 października 2009 r.

- E. mając ponadto na uwadze, że pomyślne zakończenie rundy dauhańskiej wymaga, by UE i USA wspólnie odegrały w tej kwestii przywódczą rolę,
- F. mając na uwadze, że proces TRG powinien należycie odzwierciedlać rolę prawodawców i odpowiednio uwzględniać priorytety Parlamentu Europejskiego,
- G. mając na uwadze, że UE i USA staną wobec rosnącego zużycia energii na świecie oraz konieczności wypełnienia światowych zobowiązań do przeciwdziałania zmianom klimatu, które zostaną ustalone w Kopenhadze, a także mając na uwadze, że nowe normy i środki podnoszenia wydajności energetycznej nie powinny prowadzić do powstania nowych barier w handlu transatlantyckim ani ograniczać bezpieczeństwa w zakresie materiałów rozszczepialnych,
- H. mając na uwadze, że narzędzia polityki zagranicznej traktatu z Lizbony umożliwią UE odgrywanie istotniejszej i spójniejszej roli na arenie międzynarodowej,
- I. mając na uwadze, że kryzys finansowy i gospodarczy szybko przeobraził się w kryzys zatrudnienia, pociągający za sobą poważne skutki społeczne, oraz mając na uwadze, że partnerzy transatlantyccy ponoszą wspólną odpowiedzialność za przeciwdziałanie społecznym skutkom kryzysu gospodarczego,
- J. mając na uwadze, że niedawne badania, takie jak analiza tendencji transatlantyckich w 2009 r. przeprowadzona przez German Marshall Fund, wskazują na niespotykane dotąd poparcie społeczne dla administracji USA wśród obywateli UE, oraz że daje to podstawę do ożywienia stosunków UE-USA,

Szczyt UE-USA

1. ponownie stwierdza, że stosunki między UE i USA to najważniejsze dla UE partnerstwo strategiczne, i podkreśla, że stawiając czoła światowym wyzwaniom i konfliktom regionalnym, UE i administracja USA powinny zintensyfikować dialog strategiczny, współpracę i koordynację; zwraca się do Komisji, by po nadchodzącym szczycie UE-USA przedstawiła komunikat w sprawie strategicznego partnerstwa UE-USA;
2. wzywa obu partnerów, by kluczowym elementem ich polityki było wspieranie poszanowania praw człowieka na świecie; podkreśla potrzebę intensywnej koordynacji w dyplomacji prewencyjnej i kryzysowej; wzywa rząd USA, by ratyfikował rzymski statut Międzynarodowego Trybunału Karnego i przystąpił do niego; ponawia apel o zniesienie kary śmierci; wzywa rząd USA, by powrócił do praktyki pełnego przestrzegania międzynarodowych zasad państwa prawa oraz położył kres stosowaniu jakichkolwiek środków pozasądowych, a także bezkarności osób winnych łamania praw człowieka;
3. uważa, że na szczycie UE-USA obaj partnerzy powinni przejąć wiodącą rolę we wdrażaniu zobowiązań G-20; dlatego też wzywa do koordynacji w odniesieniu do przedstawionego przez USA pakietu reform w sektorze finansowym oraz do bieżących reform legislacyjnych w UE, w tym do struktury nadzoru finansowego, oraz zwraca się do obu partnerów o zacieśnienie współpracy na rzecz unowocześnienia MFW;
4. podkreśla znaczenie współpracy między UE i USA w celu wypracowania międzynarodowego porozumienia na Konferencji ONZ w sprawie Zmian Klimatu (COP-15) w Kopenhadze w grudniu 2009 r., opartego o dane naukowe i obejmującego odpowiednią międzynarodową pomoc w finansowaniu przeciwdziałania zmianom klimatu i dostosowania do nich w krajach rozwijających się; wzywa prezydentkę UE, by na szczycie UE-USA przekonywała USA do podjęcia ambitnych międzynarodowych zobowiązań na okres po wygaśnięciu protokołu z Kioto oraz do współpracy we wspieraniu powiązań między systemem handlu emisjami w UE a regionalnymi lub federalnymi systemami handlu emisjami w USA;
5. podkreśla, że traktat z Lizbony będzie wymagał lepszych instytucjonalnych mechanizmów stosunków między UE i USA, zgodnie z wyżej wymienioną rezolucją z dnia 26 marca 2009 r.;
6. wzywa UE i USA, by na nadchodzącym szczycie uzgodniły wzmocnione partnerstwo transatlantyckie zdolne stawić czoła wspólnym światowym wyzwaniom, zwłaszcza w odniesieniu do nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozbrojenia, przeciwdziałania terroryzmowi, zmian klimatu, przestrzegania praw człowieka, przeciwdziałania pandemiom i realizacji MDG; podkreśla, że kraje rozwijające się nie spowodowały światowego kryzysu finansowo-gospodarczego, a ponoszą jego niewspółmierne konsekwencje;

Czwartek, 22 października 2009 r.

7. podkreśla znaczenie NATO jako fundamentu bezpieczeństwa transatlantyckiego; jest zdania, że w dialogu z Rosją i krajami członkowskimi OBWE nienależącymi do UE należy poruszyć kwestię istotnych zmian w tej szerokiej strukturze bezpieczeństwa, aby odnowić transatlantyckie uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa; podkreśla znaczenie europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz wartość zwiększonych europejskich zdolności obronnych dla umocnienia bezpieczeństwa transatlantyckiego;
8. w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem decyzję Federacji Rosyjskiej i USA o przeprowadzeniu negocjacji w celu zawarcia nowego, kompleksowego i prawnie wiążącego porozumienia zastępującego układ o redukcji broni strategicznych (START), który wygasa w grudniu 2009 r., a także podpisanie w dniu 6 lipca 2009 r. w Moskwie przez prezydenta Baracka Obamę i prezydenta Dmitrija Miedwiediewa protokołu uzgodnień w sprawie układu START-1;
9. przyjmuje z zadowoleniem zapowiedź prezydenta USA, że będzie on dążył do ratyfikacji Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych; apeluje do Rady, by w ścisłej współpracy z USA i Rosją wniosła pozytywny i czynny wkład w przygotowania do kolejnej konferencji w sprawie przeglądu Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT), która odbędzie się w 2010 r.;
10. podkreśla, że niepewność co do charakteru irańskiego programu nuklearnego stanowi zagrożenie dla systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej oraz dla stabilności w regionie i na świecie; popiera cel polegający na wynegocjowaniu porozumienia z Iranem dzięki zastosowaniu podwójnej strategii dialogu i sankcji, w koordynacji z innymi członkami Rady Bezpieczeństwa i Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej;
11. wyraża zaniepokojenie ostatnimi próbami nuklearnymi przeprowadzonymi przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną i odrzuceniem przez nią rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1887 (2009) z 24 września 2009 r.; popiera jednak oparte na dwustronnym dialogu podejście USA do rokowań sześciostronnych na rzecz likwidacji broni jądrowej na Półwyspie Koreańskim;
12. odnotowuje fakt zarzucenia przez USA pierwotnych i nowych planów dotyczących tarczy przeciw-rakietowej w Europie oraz odnotowuje ich nowe plany; wzywa do utworzenia nowego globalnego systemu bezpieczeństwa z udziałem UE, USA, Rosji i Chin;
13. wzywa obu partnerów do wspierania dialogu trójstronnego z Ameryką Łacińską jako regionem dzielącym ideę demokracji i praw człowieka oraz zasadę multilateralizmu;
14. ponownie podkreśla znaczenie promowania przez obu partnerów – w duchu zaufania i przejrzystości – skoordynowanego podejścia w polityce wobec Iranu, Iraku, Afganistanu i Pakistanu; apeluje do UE, USA, NATO i ONZ o opracowanie nowej wspólnej koncepcji strategicznej, która kompleksowo obejmie zobowiązania międzynarodowe, oraz do wezwania wszystkich sąsiadów do udziału w tych staraniach, tak aby osiągnąć stabilizację w regionie;
15. uważa, że spotkanie izraelskiego premiera Benjamina Netanjahu i palestyńskiego przywódcy Mahmuda Abbasa w dniu 23 września 2009 r., którego gospodarzem był po raz pierwszy prezydent Obama, nie spełniło pokładanych w nim oczekiwań; ponownie stwierdza, że powodzenie bliskowschodniego procesu pokojowego to jeden z priorytetów UE i USA, i zwraca się do UE i USA o wspólne promowanie aktywnego udziału Kwartetu w poszukiwaniu wspólnej płaszczyzny dającej podstawę pokojowego rozwiązania opartego na koncepcji dwóch państw, w tym niezależnego i trwałego państwa palestyńskiego; apeluje, by na szczycie zbadano możliwe sposoby dotarcia do świata arabskiego; wzywa do położenia kresu niezwykle trudnej sytuacji humanitarnej w strefie Gazy; ubolewa nad rolą odgrywaną przez Hamas w ograniczaniu swobód osobistych i praw człowieka;
16. wyraża nadzieję, że podczas szczytu obie strony uzgodnią, iż pomyślne zakończenie rundy dauhańskiej powinno obejmować środki prowadzące do uniknięcia zarówno gwałtownych wahań cen produktów rolnych, jak i niedoborów żywności; wzywa przywódców, by nie zapominali o ostatecznym celu rozwojowym tej rundy i by dotrzyмали zobowiązania do przeznaczenia 0,7 % swojego PKB na współpracę na rzecz rozwoju; podkreśla potrzebę uwzględnienia niedawnych reform Wspólnej Polityki Rolnej i wyraża nadzieję na podobne zmiany w amerykańskiej ustawie rolnej (US Farm Bill); przypomina zmiany w dotychczasowych kwestiach spornych, np. w sprawie wołowiny zawierającej hormony, chlorowanych kurcząt oraz dopuszczenia niektórych produktów genetycznie modyfikowanych; ufa, że dzięki stałemu dialogowi można rozwiązywać kwestie wpływające na wzajemny handel produktami rolnymi, zanim dojdzie do postawienia ich przed organami arbitrażowymi WTO;

Czwartek, 22 października 2009 r.

17. przyjmuje do wiadomości ideę utworzenia Transatlantycznej Rady Energetycznej; stanowczo podkreśla, że powinna ona zająć się wyłącznie aspektami należącymi jednoznacznie do polityki zewnętrznej i polityki bezpieczeństwa, a w przyszłości stać się elementem Transatlantycznej Rady Politycznej (TRP); TRG powinna zająć się ogólnie polityką energetyczną;

18. przyjmuje z zadowoleniem niedawne rozszerzenie systemu bezwizowego na kolejnych siedem państw członkowskich UE; wzywa jednak USA do zniesienia obowiązku wizowego wobec całej UE i do traktowania wszystkich obywateli UE jednakowo i na zasadach pełnej wzajemności; nie zgadza się z planowanym wprowadzeniem opłat administracyjnych za wydawanie obywatelom UE pozwoleń na wjazd na teren USA w ramach elektronicznego systemu zezwoleń na podróż (ESTA) i wzywa Komisję, by uznała tę kwestię za priorytet w stosunkach z rządem USA;

19. zwraca się do USA o umożliwienie pełnego i skutecznego wdrożenia pierwszego etapu umowy w sprawie usług lotniczych między UE a USA oraz umowy między UE a USA dotyczącej bezpieczeństwa lotniczego; przypomina Komisji i władzom USA, że brak realizacji drugiego etapu umowy może doprowadzić do anulowania jej pierwszego etapu przez niektóre państwa członkowskie; wzywa USA, by unikały wszelkich środków szkodzących ściślejszej współpracy, np. dotyczących stacji naprawczych za granicą, wyłączeń spod zakazów antytrustowych oraz przynależności państwowej przewoźników lotniczych, o której mowa w rezolucji Kongresu USA nr 915;

Posiedzenie Transatlantycznej Rady Gospodarczej i jej umocnienie

20. podkreśla, że ściślejsze partnerstwo transatlantyczne w perspektywie urzeczywistnienia rynku transatlantycznego do 2015 r., oparte na zasadzie społecznej gospodarki rynkowej, to istotne narzędzie kształtowania globalizacji i stawiania czoła światowemu kryzysowi gospodarczemu i społecznemu; przypomina, że wiele pozacelnych barier w dziedzinie handlu i inwestycji, do których usunięcia wzywa TRG, ma źródło w świadomych działaniach organów legislacyjnych, dążących do osiągnięcia celów społecznych, związanych z ochroną zdrowia, kulturą lub środowiskiem naturalnym; barier tych nie wolno zatem usuwać inaczej niż za pomocą odpowiedniego aktu prawnego;

21. zwraca się do Komisji o opracowanie szczegółowego planu działania z uwzględnieniem przeszkód istniejących na drodze do tego celu; przypomina o analizie, na przeprowadzenie której Parlament wydał zgodę i którą sfinansował w ramach budżetu na 2007 r.; zastanawia się nad powodami, dla których Komisja nie opublikowała dotąd żadnego z tych dokumentów pomimo wielokrotnych wniosków Parlamentu w tej sprawie; ustanawia ostateczny termin ich przedłożenia do publikacji na dzień 15 listopada 2009 r.;

22. uważa, że współpraca transatlantyczna w zakresie wydajności energetycznej i technologii (w tym „zielonej energii”) oraz w dziedzinie regulacji energetyki może odbywać się w ramach TRG; nalega, by współpraca transatlantyczna w zakresie bezpieczeństwa energetycznego obejmowała kluczowe kwestie, które należy regularnie poruszać na forum TPC, której utworzenie zaproponował Parlament Europejski w wyżej wymienionej rezolucji z dnia 26 marca 2009 r.;

23. uważa, że transatlantyczna współpraca gospodarcza powinna w większym stopniu opierać się na zasadzie odpowiedzialności, przejrzystości i przewidywalności oraz że harmonogramy posiedzeń, porządki obrad, plany prac i sprawozdania z postępów powinny być regularnie publikowane i niezwłocznie umieszczone na stronie internetowej; proponuje odbywanie corocznej debaty nad postępami uzyskanymi w kwestiach omawianych w TRG oraz nad jej strukturą;

24. wyraża jednak przekonanie, że TRG nie powinna pomijać kwestii wpływu działań podejmowanych przez rządy w tym kontekście działalność handlową; działania te mogą dotyczyć np. norm ochrony prywatności i danych, danych biometrycznych, bezpieczeństwa lotnictwa, dokumentacji podróży oraz wymiany informacji dotyczących pasażerów;

25. wzywa władze USA i Komisję do dalszej intensyfikacji negocjacji w sprawie znalezienia wyważonych rozwiązań dotyczących m.in. kwestii potrzeb bezpieczeństwa lotniczego i ochrony danych w dziedzinie danych osobowych pasażerów (PNR), przeglądu kontroli bezpieczeństwa na lotniskach oraz bardziej skutecznego uwzględnienia w negocjacjach kopenhaskich i umowach ICAO środków służących zmniejszeniu wpływu transatlantycznego i międzynarodowego lotnictwa na zmiany klimatu;

Czwartek, 22 października 2009 r.

Rola TDU w TRG

26. ponawia wezwanie do przywódców UE i USA oraz do współprzewodniczących TRG o uwzględnienie istotnej roli prawodawców dla sukcesu TRG; wzywa ich do pełnego i bezpośredniego zaangażowania przedstawicieli TDU w prace TRG, ponieważ ustawodawcy dzielą z odpowiednimi organami wykonawczymi odpowiedzialność za wprowadzanie w życie i nadzór wielu decyzji TRG;

27. uważa, że należy zapewnić udział najbardziej odpowiednich członków Kongresu i posłów do Parlamentu Europejskiego w Dialogu Ustawodawców i w procesie TRG w celu zapobieżenia niezamierzonym skutkom prawodawstwa dla transatlantyckiego handlu i inwestycji; wyraża nadzieję, że nowe porozumienie przekształci obecny TDU w transatlantyckie zgromadzenie międzyparlamentarne, zgodnie z zaleceniami zawartymi przez Parlament Europejski w rezolucji z dnia 26 marca 2009 r.;

TRG a kryzys gospodarczy i finansowy

28. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Transatlantyckiej Radzie Gospodarczej doradza szereg zainteresowanych stron, w tym przedstawiciele biznesu, oraz apeluje, by podobną rolę powierzono przedstawicielom związków zawodowych po obu stronach Atlantyki celem pełnego uwzględnienia wymiaru społecznego; wzywa do włączenia przewodniczących transatlantyckiego dialogu na temat praw pracowniczych i przyszłego transatlantyckiego dialogu energetycznego do grupy doradców; jest jednak zadania, że należy odróżnić ich rolę konsultacyjną od legislacyjnej roli Kongresu USA i Parlamentu Europejskiego;

29. podkreśla rolę TRG we wspieraniu i zapewnianiu skoordynowanej reakcji regulacyjnej UE-USA na kryzys, szczególnie w odniesieniu do alternatywnych funduszy inwestycyjnych, infrastruktury rynku finansowego (zwłaszcza w odniesieniu do pozagiełdowych rynków instrumentów pochodnych), wymogów kapitałowych, rajów podatkowych i rozwiązania problemu upadłości transgranicznych; wzywa TRG do zbadania możliwości koordynacji oraz najlepszych praktyk w zakresie polityki wynagrodzeń instytucji finansowych, gwarantującej, że wynagrodzenie to będzie opierało się na długoterminowych wynikach, a tym samym ograniczającej narażenie na ryzyko;

30. podkreśla, że ryzyko zapaści kredytowej jeszcze nie minęło; w tym kontekście podkreśla, że skoordynowana polityka makroekonomiczna ma istotne znaczenie dla osiągnięcia trwałej globalnej naprawy gospodarczej oraz dla rozwiązania problemu rosnącego poziomu bezrobocia;

31. wzywa TRG do nalegania, by przy wprowadzaniu w życie ram umowy Bazylea II władze USA uwzględniły zmiany w dyrektywach UE dotyczących wymogów kapitałowych; z zadowoleniem przyjmuje propozycję rządu USA, by regulować wszystkie pozagiełdowe instrumenty pochodne, oraz jego prace nad centralną izbą rozliczeniową dla złożonych produktów strukturyzowanych, i wzywa TRG do przeanalizowania możliwości wspierania skoordynowanego podejścia do traktowania kategorii aktywów oraz do zasad ekwiwalencji mających zastosowanie do przedsiębiorstw i infrastruktury;

32. wzywa TRG do zagwarantowania przeprowadzenia przez władze USA harmonizacji z proponowaną dyrektywą UE w sprawie alternatywnych funduszy inwestycyjnych (dyrektywa AFIM) w celu uniknięcia arbitrażu regulacyjnego;

33. nalega, aby TRG podjęła zagadnienie instytucji „zbyt dużych, by mogły upaść”, i popiera propozycje grupy G20 dotyczące planów awaryjnych podtrzymujących instytucje transgraniczne ważne z punktu widzenia ryzyka systemowego; uważa, że instytucje finansowe ważne z punktu widzenia ryzyka systemowego mogą podlegać bardziej rygorystycznym wymogom dotyczącym jawności, np. ograniczeniu tajemnicy handlowej, podobnie jak przedsiębiorstwa dominujące mogą być objęte bardziej rygorystycznym wymogom polityki konkurencji UE;

34. wspiera apel grupy G-20 o przyspieszenie ujednoczenia standardów rachunkowości; wzywa TRG, by zwróciła się do Rady Standardów Rachunkowości Finansowej (IASB) i do Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASB) o uzgodnienie pojedynczego zbioru wysokiej jakości światowych standardów rachunkowości oraz o zakończenie projektu konwergencji do czerwca 2011 r.; podkreśla, że IASB powinna kontynuować swą reformę zarządzania;

35. wzywa TRG, by domagała się od władz USA przestrzegania planu działań dotyczącego wymogu stosowania Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) przez amerykańskich użytkowników krajowych; przypomina, że zażądał od Komisji Papierów Wartościowych i Giełd (SEC), aby do czasu przyjęcia MSSF przez Stany Zjednoczone i podjęcia decyzji o ich stosowaniu przez amerykańskich użytkowników uznawała MSSF określone przez UE za odpowiednik ogólnie akceptowanych zasad rachunkowości w USA (US GAAP) GAAP; wzywa TRG, by sprzyjała opracowywaniu sprawozdań przez grupy wielonarodowe w podziale na poszczególne państwa;

Czwartek, 22 października 2009 r.

36. wyraża nadzieję, że TRG będzie wzywać do wprowadzenia zmian w systemie nadzoru ubezpieczeń w Stanach Zjednoczonych, co pozwoli UE na uznanie amerykańskiego nadzoru ubezpieczeń za zgodny z europejskimi wymogami dyrektywy Solwency II; uważa, że inicjatywa na rzecz ustanowienia Krajowego Urzędu ds. Ubezpieczeń poprawiłaby współpracę UE-USA; wzywa TRG do zagwarantowania, że władze USA poczynią postępy w zakresie nadzoru ubezpieczeniowego na szczeblu federalnym poprzez oddzielenie, w razie konieczności, podatków i innych kwestii od czysto nadzorczych aspektów;

37. z zadowoleniem przyjmuje poszerzenie Światowego Forum ds. Przejrzystości i Wymiany Informacji (GFTEI) i postrzega jako obiecujący krok naprzód fakt, że wszystkie 87 krajów należących do GFTEI zgodziło się przyjąć standard OECD w zakresie wymiany informacji podatkowych; wzywa TRG do zapewnienia, że UE i USA wykażą swe globalne przywództwo poprzez zapewnienie, że niezbędne zachęty oraz sankcje znajdą zastosowanie w marcu 2010 r., oraz szybkie wdrożenie, ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, programu wzajemnej weryfikacji w celu oceny postępów, lecz uważa, że ramy te powinny ulec wzmocnieniu, aby zwalczać unikanie i uchylanie się od płacenia podatków; podkreśla, że automatyczna wymiana informacji powinna być standardem we wszystkich ponadnarodowych kwestiach podatkowych;

38. uważa, że wymiana najlepszych praktyk w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw między USA a UE będzie miała istotny wpływ na stosunek przedsiębiorstw do odpowiedzialności społecznej oraz przyczyni się do ich konstruktywnego podejścia do spraw społecznych i kwestii związanych z ochroną środowiska; uważa, że współpraca regulacyjna powinna uwzględniać wzmocnienie ram regulacyjnych UE w odniesieniu do dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych, w szczególności politykę wynagrodzeń w sektorze usług finansowych;

39. z zadowoleniem przyjmuje wnioski przywódców grupy G20;

TRG a własność intelektualna

40. apeluje o poparcie na zbliżającym się posiedzeniu TRG strategicznej współpracy transatlantyckiej w zakresie ochrony własności intelektualnej przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych i praw obywatelskich; podkreśla, że rozprzestrzenianie się technologii nie musi zaburzać systemu ochrony własności intelektualnej, który gwarantuje zdolność do podejmowania ryzyka finansowego i biznesowego towarzyszącego procesowi innowacyjnemu;

41. przypomina TRG, że społeczeństwo informacyjne jest kluczowym elementem transatlantyckiego obszaru gospodarczego opartego na dostępie do wiedzy oraz nowym modelu ochrony i wymiany treści cyfrowych, zgodnie z zasadą proporcjonalności;

TRG a ochrona konsumentów

42. wzywa TRG do wspierania wspólnych działań na rzecz zagwarantowania, że kraje trzecie, a zwłaszcza Chiny, podniosą swe standardy produkcji w celu spełnienia wymogów bezpieczeństwa UE/USA, szczególnie w odniesieniu do zabawek, oraz zapewnienia ścisłego egzekwowania po obu stronach Atlantyku aktów prawnych dotyczących bezpieczeństwa produktów, a zwłaszcza zabawek, a także do zapewnienia dokładniejszych kontroli na szczeblu krajowym;

43. wzywa Komisję do opracowania wraz z TRG silniejszych i skuteczniejszych transgranicznych systemów współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa w celu powiązania unijnego systemu RAPEX ostrzegającego o produktach konsumenckich stanowiących ryzyko dla konsumentów z systemem ostrzegania amerykańskiej Komisji ds. Bezpieczeństwa Produktów Konsumenckich oraz zintegrowania działań sieci ochrony konsumentów z działaniami władz USA;

44. proponuje, aby TRG poparła przyjęcie wiążącego instrumentu współpracy, który usystematyzowałby i ułatwił wymianę informacji na temat bezpieczeństwa produktów oraz opracowanie programu wspólnych działań;

45. wzywa Komisję, by w obliczu najbliższego posiedzenia TRG i zbliżającego się szczytu UE-USA przyspieszyła prace nad poważnie opóźnionym dwustronnym porozumieniem w sprawie współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa, rozszerzającym na Stany Zjednoczone działania w zakresie egzekwowania prawa podejmowane na podstawie rozporządzenia UE w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów ⁽¹⁾ i amerykańskiego aktu dotyczącego bezpieczeństwa w sieci (US Safe Web Act);

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2006/2004 z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów (Dz.U. L 364 z 9.12.2004, s. 1).

Czwartek, 22 października 2009 r.

46. wzywa Komisję Europejską do współpracy z jej amerykańskimi odpowiednikami w celu umożliwienia TRG badania sposobów zwiększania ochrony konsumentów w odniesieniu do ich praw cyfrowych, a także podejmowania współpracy w zakresie zasad dotyczących produktów wadliwych;

Dwustronne stosunki handlowe – zagadnienia celne, nadzór rynku i bezpieczeństwo handlu

47. wzywa TRG do wspierania zacieśnienia współpracy między organami nadzoru celnego i rynkowego w UE i USA, aby nie dopuścić do tego, by niebezpieczne produkty, a zwłaszcza niebezpieczne zabawki, docierały do konsumentów;

48. wzywa TRG do wyrażenia obaw UE dotyczących jednostronnych środków legislacyjnych USA, przyjętych przez Kongres Stanów Zjednoczonych, dotyczących skanowania wszystkich kontenerów wysyłanych do USA drogą morską; uważa, że TRG mogłaby z pożytkiem organizować w Brukseli i Waszyngtonie seminaria dotyczące obowiązku 100 % skanowania towarów, aby osiągnąć lepsze zrozumienie między prawodawcami w UE i USA, a także szybko uzyskać zadowalające dla obu stron rozwiązanie tego problemu; wzywa Komisję, by przed nadchodzącym posiedzeniem TRG oszacowała potencjalne koszty tych środków dla przemysłu i gospodarki UE, a także ich potencjalny wpływ na działalność celną;

49. jest zdecydowany kontynuować wezwania do organów legislacyjnych USA i wzywa Komisję do podobnych działań w ramach TRG, do ponownego rozpatrzenia obowiązku skanowania wszystkich kontenerów oraz do rozwijania współpracy z USA opartej na zarządzaniu ryzykiem, powiązanej ze wzajemnym uznawaniem programów partnerstwa handlowego UE i USA, zgodnie z ramami standardów SAFE Światowej Organizacji Celnej;

Wzajemne uznawanie i normalizacja

50. wzywa Komisję, by w świetle zbliżającego się posiedzenia TRG dążyła do formalnego przyjęcia procedur wzajemnego uznawania deklaracji zgodności produktów, na które nałożono wymóg sprawdzenia przez stronę trzecią, w szczególności sprzętu informacyjno-komunikacyjnego i elektrycznego, oraz by należała na wzajemne uznawanie przyjętych jednostek miar, w szczególności na przyjmowanie przez USA produktów UE oznaczonych tylko w systemie metrycznym, a także do zbadania wraz z władzami USA kwestii normalizacji, ustanowienia grup dyskusyjnych poświęconych normalizacji i skupiających się na innowacyjnych rozwiązaniach oraz do skoordynowania ich na płaszczyźnie międzynarodowej;

Kwestie związane ze środowiskiem i zdrowiem publicznym

51. uważa, że sprawą najwyższej wagi jest prowadzenie w ramach TRG dialogu na temat nowej żywności i wykorzystania nowych technologii w produkcji żywności; podkreśla obawy dotyczące klonowania w hodowli zwierząt;

52. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rząd USA uznał potrzebę reformy ustawy o kontroli substancji toksycznych; wzywa UE i USA do współpracy w celu ustanowienia systemu regulacyjnego w USA, który przyniesie stopień ochrony zgodny z REACH;

Energia, przemysł i nauka

53. wzywa do współpracy w ramach TRG we wszystkich kwestiach mających wpływ na środowisko prawne dla przemysłu, zgodnie ze stanowiskiem przedstawionym w programie UE „Small Business Act” (stosowanie zasady „najpierw myślenie na małą skalę”), przy opracowywaniu prawodawstwa mającego wpływ o wymiarze transatlantyckim;

54. zachęca TRG do rozwoju współpracy na rzecz wspólnej strategii energetycznej wspierającej dywersyfikację i promującą gospodarkę wydajną ekologicznie w celu zwiększenia bezpieczeństwa dostaw; zachęca TRG do wspierania starań na rzecz ujednoczenia kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw;

55. wzywa TRG do stymulowania współpracy badawczej w celu lepszego wykorzystania potencjału rozszerzonej umowy o współpracy naukowej i technologicznej między UE i USA;

Czwartek, 22 października 2009 r.

Handel międzynarodowy

56. uważa, że dostęp do rynków krajów trzecich stanowi kwestię obopólnej troski i zainteresowania UE i USA; wyraża przekonanie, że TRG może odegrać ważną rolę we wspieraniu wspólnego stanowiska UE i USA w ich stosunkach handlowych z krajami trzecimi; wzywa TRG do prac nad wspólnym podejściem do nowych umów handlowych zawieranych przez USA i UE z myślą o harmonizacji tego rodzaju umów, w tym norm socjalnych i środowiskowych;

57. wzywa TRG do zajęcia się ramami prawnymi i standardami technicznymi w celu zlikwidowania niejasnych warunków prawnych i do rozważenia w tym kontekście kwestii umów, obowiązków oraz bezpieczeństwa prawnego w USA;

Współpraca sądowa i policyjna, wizy

58. wyraża nadzieję, że na posiedzeniu UE-USA na szczeblu ministerialnym zaplanowanym na 28 października 2009 r. w Waszyngtonie zostanie przyjęte wspólne oświadczenie w sprawie współpracy policyjnej i sądowej, obejmujące w szczególności bezpieczeństwo w cyberprzestrzeni;

59. ponownie podkreśla swoją determinację w walce z terroryzmem i wyraża zdecydowane przekonanie o konieczności znalezienia właściwej równowagi między środkami bezpieczeństwa a ochroną wolności obywatelskich i praw podstawowych przy jednoczesnym zapewnieniu jak najpełniejszego poszanowania prywatności i ochrony danych; ponownie stwierdza, że konieczność i proporcjonalność to kluczowe zasady, bez których walka z terroryzmem nigdy nie będzie skuteczna;

60. wyraża przekonanie, że konieczne są solidne ramy prawne i polityczne sprzyjające intensywnej współpracy UE i USA w sprawach związanych ze sprawiedliwością, wolnością i bezpieczeństwem oraz że ściślejsze partnerstwo o wymiarze parlamentarnym i demokratycznym jest kluczowe dla skutecznego podejmowania wspólnych wyzwań, np. walki z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną przy poszanowaniu praw podstawowych i zasad państwa prawa, współpracy sądowa w sprawach karnych i współpracy policyjnej, zarządzania migracją i ochrony prawa do poszukiwania azylu, propagowania ruchu bezwizowego wszystkich obywateli przemieszczających się w dobrej wierze pomiędzy tymi dwoma obszarami;

61. w związku z tym przypomina, że Unia Europejska opiera się na zasadach państwa prawa i że we wszelkich przypadkach przekazywania europejskich danych osobowych krajom trzecim w celach związanych z bezpieczeństwem należy przestrzegać gwarancji proceduralnych oraz prawa do obrony i działać zgodnie z przepisami w zakresie ochrony danych na poziomie krajowym i europejskim;

62. przypomina, że w transatlantyckich ramach porozumienia UE-USA w sprawie pomocy prawnej, które wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., art. 4 gwarantuje dostęp na żądanie do wybranych danych finansowych za pośrednictwem organów krajowych, co może stanowić solidniejszą podstawę prawną przekazywania danych ze SWIFT niż proponowana umowa przejściowa;

63. zauważa, że negocjowana właśnie przez UE i USA umowa przejściowa w sprawie przekazywania tych danych będzie obowiązywać na mocy klauzuli wygaśnięcia w okresie przejściowym nieprzekraczającym 12 miesięcy, a negocjacje w sprawie nowego porozumienia, prowadzone z poszanowaniem procedury przewidzianej w traktacie z Lizbony, będą musiały obejmować pełne zaangażowanie Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych oraz zapewnić spełnienie warunków ustanowionych w ust. 3 wyżej wymienionej rezolucji z dnia 17 września 2009 r.;

*

* * *

64. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Kongresowi Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, współprzewodniczącym Dialogu Ustawodawców oraz współprzewodniczącym i sekretariatowi Transatlantyckiej Rady Gospodarczej.